

Gáborélet

2017 október

Vendégünk volt Horváth József
rákkutató-genetikus
Éjszaka a suliban

Tartalomjegyzék

Ősszel.....	3
Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....	4
Régen volt, hogy is volt.....	5
A hónap sztárja: Horváth József.....	7
A hónap tanára.....	9
A hónap tanulói.....	11
Éjszaka a suliban.....	12
Vaktyúk is talál szemet(et).....	13
Jeles hagyományok.....	14
Ti mondtátok.....	16
Életképek.....	17

Gáborélet iskolai folyóirat

2017/8 (V. évfolyam, 41. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Bollók Zoé 8.a, Horváth Alexandra 8.a, Varga Vivien 6.a, Otschepka Dzsenifer 6.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarvasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <http://www.gaboriskola.extra.hu/>

Ősszel...

Kedves Gyerekek!

Megjött az ősz, a táj színesbe öltözött, mi pedig lassan megszokjuk az iskolát, belerázódunk a mindennapi tanulásba az idei tanévben is. Lassan elkezdődnek a különböző versenyek, és voltak, akik már úgy tanultak, szerepeltek, hogy kiérdemeljék „A hónap tanulói” címet. Szeptemberben egy igen jeles vendégünk volt Horváth József rákkutató-genetikus személyében, aki rendkívüli osztályfőnöki óra keretében mesélt nekünk cseppet sem könnyű életútjáról, és aki igencsak nagy motivációval bírt diákjaink számára. Erről nem csak írásos, de képi beszámolót is láthattok a lapban. Jártunk a Fővárosi Közterület – fenntartó Nonprofit ZRT. Szemléletformáló és Újrahasználati Központjában, és a 2.a osztályfőnöke mesél a még tavaly nyár eleji élményükről is, hogy milyen is egy iskolában eltöltött éjszaka. Aztán, ahogyan az megszokottá vált, egy korábbi diák – aki ezúttal egy jelenlegi tanár - visszaemlékezéséről olvashattok a „Régen volt, hogy is volt” rovatban, Marika néni pedig a szüreti szokásokat gyűjtötte össze a „Jeles hagyományok” rovatban. Megtudhatjátok, hogy ezúttal ki lett „A hónap tanára”, hogy „Miért jó Gáboros ifinek lenni” és jelentkezik a továbbra is népszerű, humoros „Ti mondtátok” rovat is. És mielőtt hamar belefáradnátok az októberi tanulásba, jó hírünk van: hamarosan jön az őszi szünet, melyhez jó pihenést és kellemes időtöltést kívánunk!

Erdős Levente

Miért jó Gáboros ifinek lenni?

- Sze Kata

2016-ban végeztem a Gábor iskolában. Most gimnáziumba járok, emelt szintű rajz és vizuális kultúrára.

Azért lettem ifi, mert az ifi csapat olyan, mint egy család, és ebbe a családba én is bele szerettem volna tartozni. Ifinek lenni nagyon nagy felelősség. Sokszor egy barátnak kell lenni, sokszor pedig meg kell fegyelmezni a csapatodat. És ez egy nagyon jó dolog. Az ifi gyűléseken általában az ötletelésben szoktam segíteni, hogy minél élvezetesebb legyen a program. De természetesen minden vicces programban részt veszek, mint például a farsangi tánc. De persze a rám kitűzött feladatokat is nagy élvezettel és lelkesedéssel végzem. 😊

Az idei tábor nagyon jó hangulatban zajlott, remek volt a társaság. Rengeteg új programmal készültünk, próbáltunk minél több újdonságot hozni a tábori életbe. Ez viszont rengeteg felkészüléssel járt, de az ifis közegben minden egyszerűnek és gyorsnak tűnt. Személy szerint nekem a kedvenceim közé tartoznak a sulis bulik és a Gábor tábor. A sulis-buli talán a legérdekesebb az összes program közül, hiszen mindig más témában kell gondolkoznunk. Sokszor van, hogy mi, ifik a táborra tervezett játékokat kipróbáljuk a csapattal. Nagy felüdülés számomra látni, hogy a diákok élvezik a feladatokat, amire mi hétről-hétre készülünk. Ezért is megéri ifinek lenni.

Régen volt, hogy is volt...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Abonyi Tünde, a Nádasdy utcai épület tanítója, mint a Fő utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor jártál pontosan ide, és ki volt az osztályfőnököd?

1973-tól 1978-ig jártam a Gábor Andor utcai Általános Iskolába, a mai Fő utcai épületbe. Minden alkalommal megdobban a szívem, ha egy értekezlet vagy egy iskolai rendezvény miatt belépek ide. Negyedik osztályban (a mai matek teremben) Wágner Györgyné (Kati néni) volt a tanító nénim egy közel 40 fős osztályban. Nagy varázsló volt! Sokat dicsért és jutalmazott, rengeteg dalt tanított nekünk. Biztosan nagyon furcsa egy mai gyerekek, de nekünk akkor jutalom volt az éneklés. Felső tagozaton Sziklai Jánosné (szintén Kati néni) lett az osztályfőnököm, aki biológia-földrajz szakos volt. Sokat beszélgetett velünk, szervezett nekünk elsősegélynyújtó és csecsemőgondozó szakkört, amiből nagyon sokat tanultunk, de legszívesebben a Glück Ági néni osztályával közös kirándulásainkra emlékszem vissza.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanítás, mint most?

Akkoriban egyik héten délelőtt, másik héten délután jártunk iskolába. Szombaton is volt tanítás, így naponta kevesebb óránk volt, mint a mai diákoknak. A mai technika terem épületében az akkor már nagyon idős korábbi igazgató bácsi lakott. A mostani igazgatói iroda a nagyon szigorú tekintetű gondnok, Éliás bácsi lakása volt. A bejárat ajtaján volt egy kis ablak, azon keresztül osztotta ki az előző héten befizetett „tej-kakaót” (egy doboz tej vagy kakaó kiflivel). Az emelet 0. volt a könyvtár és egyben az úttörőszoba. Itt tartottuk az örsi foglalkozásokat és az ifi gyűléseket is. Az iskolában nem volt portás, a kapuügyeletet mindig két gyerek látta el. Versenyeztünk a feladatért, mert olyankor lóghattunk az órákról, s bár mindent be kellett pótolni, nagyon szerettük csinálni. Az ügyeletes tanárok mellett minden héten az ügyeletes osztály diákjai segédkeztek a rend fenntartásában. Ha baj volt a fegyellemmel, büntetésből (egy hétig vagy tovább) az összes szünetben az összes diáknak körbe-körbe kellett sétálnia az emeleti folyosón. Ha nem

volt baj, a gidres-gödrös földes udvaron fociztunk minden szabadidőnkben. Bennünket még nem a digitális tábla, a videók és egyéb kutyuk, hanem a tanáraink személyisége és nagy ritkán az Iskolatévé varázsolt el (ez egy tantárgyakhoz kapcsolódó oktatóműsor volt délelőttönként a tv-ben).

Milyen emlékei vannak tanáraitól?

Nagyon sok jó tanárom volt, akikről rengeteg jó emléket őrzök. Közülük elsősorban Bohus Gábort emelném ki, aki a személyiségem formálásában és a felnőtt életem alakulásában is meghatározó szerepet játszott. Glück Ági néni úgy „megfertőzött” a matematika szeretetével, hogy ebből valószínűleg életem végéig nem gyógyulok ki.

Milyen emlékezetes tanításon kívüli események voltak akkoriban?

Nagyon sok mindent csináltunk együtt, rettenetesen komolyan vettük a közösségi feladatokat. Műsorokat adtunk az öregek otthonában, az őrömmel gondoztuk egy 1848-as honvéd sírját, tablókat, faliújságokat gyártottunk, vetélkedőkre jártunk az Úttörőházba, évente kétszer

akadályversenyen mértük össze az erőinket a többi őrssel, s ez csak néhány az akkori úttörőélet eseményeiből. Mi még rengeteget olvastunk, ezért Tóth Marika néni gyakran szervezett író-olvasó találkozókat kortárs írókkal. Gábor bácsi kézilabdázni tanított bennünket, és lövész szakkört vezetett. Évente többször mentünk lövészversenyre, így a mi korosztályunk elég jól bánik a légpuskával. Mi is nagy farsangi bulikat rendeztünk az ebédlőben, de a csúcspont akkor is a tábor volt Sikondán, Bélapátfalván. Persze mi még sátorban laktunk, lavórban mosakodtunk és a két hét elsősorban kirándulásokkal, számháborúval, sportolással (és el ne felejtsem, konyhai munkával) telt el, de számunkra épp olyan felejthetetlen élmény, mint a mostani táborok nektek.

Miért szeretett ide járni?

A fentiek alapján nem hiszem, hogy meg kell magyarázni, de ha mégis, akkor azért, mert gyerekek lenni, az időnket a barátainkkal tölteni jó, s ha emellett néha tanulni is kell, az bőven megéri. Szívesen átélném újra!

A hónap sztárja: *Horváth József*

A Kispesti Gábor Áron Általános Iskolában immár hagyománynak tekinthető, hogy időnként egy-egy neves meghívott vendég tart rendkívüli osztályfőnöki órát a gyerekek számára. 2017. szeptember 28-én Horváth József genetikus rákkutató biológus érkezett hozzánk, és mesélt életéről. Elmondta, hogy a karcagi cigánytelepen, nagy szegénységben nőtt fel, ő maga is lovári cigány származású, pozitív példa nem igazán volt előtte gyerekként. Úgy gondolta akkor, hogy átok cigánynak születni, viszont mi lenne, ha a cigányságról nem csak a bűnözés és a tudatlanság jutna az emberek eszébe. Testvérei által már óvodás korban

megtanult írni-olvasni. 5-6 évesen elhatározta, hogy tanulni fog, mindent megtesz a jövőjéért, hogy soha ne jöjjön majd elő neki a „mi lett volna, ha...” érzés. Ajánlja mindenkinek azt a szemléletváltást, amiben kitörli a „nem fog sikerülni” gondolatot. Célja volt, hogy büszke legyen rá a családja, később a városa, majd most már akár az ország is. A célokat mindig a realitás talaján maradva kell kitűzni, ő is szeretett volna fehér bőrű lenni, mint Michael Jackson, de tudta, hogy ez nem reális cél. Az álmokban azonban mindig hinni kell. A vallás és az Istenben való hit is sokat segített neki ebben.

Karcagon járt általános iskolába, de akkor még nem tudta, hogy mi lesz belőle. Az iskolából már mindig úgy ért haza, hogy a leckéje kész volt, mégsem cikizték őt érte a cigánytelepen. Középiskolába Pécsre került, amit a nehézségek ellenére nagyon szeretett. Magatartása mindig 2-es volt, a szorgalma viszont 5-ös, tanulásával mindig kitűnt. Szeretett rajzolni, érdekelt a képzőművészet, de tudta, hogy az nem egy élhető szakma. A történelmet is szerette, de végül önkéntelenül lett egy mentora, egy bizonyos Zsuzsa néni, aki a biológia

tanára volt, és nagyon sokat foglalkozott vele, versenyekre készítette fel. Az egyik verseny előtt tanára azt mondta, hogy mindegy mi lesz az eredmény, ő innen már csakis győztesen jöhet ki, ezek a szavak pedig a mai napig benne élnek. A versenyt pedig nem melleleg megnyerte.

17 évesen kezdett drogkutatással, drog prevencióval foglalkozni, a marihuána elemzése érdekelte. Érettségi után a Debreceni Egyetemre ment biológus szakra, aztán molekuláris genetikus mesterdiplomája lett, és hamarosan a doktori címét is meg fogja szerezni. Rákkutatással foglalkozik, a szájüregi rák gyógyítási és megelőzési lehetőségeit kutatja.

Felsorolta díjait, megkapta többek közt a hétköznapi roma hősöknek járó Aranypánt díjat, rákkutatásáért a Gergely Alexandra Emlékdíjat, és hamarosan megkapja a Szebb jövőért díjat, ami azoknak az embereknek jár, aki példaként állíthatók az emberek elé.

Származásából adódó kisebbségi komplexusa mellett a cigányság kultúrájának nagy tisztelője a mai napig. Nagyon zavarja, hogy a romák átlagéletkora lényegesen alacsonyabb Magyarországon az életvitelük és a stressz miatt, ami meggyorsítja az öregedési folyamatot. Megpróbál meggyőzni embereket arról, hogy cigánként ne közmunkás vagy segélyen élő legyen, akinek már korán nagy családja van, mert ezzel feladja a karrierjét.

Egy gyerekkori álma vált valóra azzal, hogy országosan elismert ember lett, és bár nem szereti a média felhajtasát, szívesen jár iskolákba motivációs előadásokat tartani. Tudja, hogy mindenkit nem tud megnyerni, de úgy véli, ha 1-2 embert sikerül, már megérte. Azt üzeni nekünk, hogy „lehetsz menő úgy is, hogy tanulsz, mert a tanulás fontos, és mindig legyenek céljaitok!”.

Előadása után a gyerekek kérdéseket tettek fel neki, melyből még sok érdekességet megtudhattunk róla, úgy, mint hogy bár általános iskolában a foci volt a kedvenc sportja, végül az ökölvívás lett a hobbija, edzőterembe is lejár, de szteroidot nem használt soha. Szabadidejében önkéntesként karitatív tevékenység keretében segít pénzt gyűjteni tehetséges, de szegény sportolóknak, hogy elindulhassanak a versenyeken. Legnagyobb hibájának azt tartja, hogy fiatalként rászokott a dohányzásra, legnagyobb példaképe pedig az édesanyja, aki sok súlyos betegséget átélt, ez, és a vallás igencsak motiválja.

A végén pedig átadtuk vendégünknek a saját készítésű ajándékunkat, és iskolaújságunk szeptemberi számát is. De természetesen a következő havi számot is megkapja, amiben ő fog szerepelni a hónap sztárjaként. Mi pedig ezúttal valóban sok értékes gondolattal távozhattunk erről a rendkívüli osztályfőnöki óráról.

Bollók Zoé 8.a

A hónap tanára:

Teleki Mariann

*- Mariann néni, ahogy
eddig nem ismertétek*

A 4.a osztályfőnökének ez már a hetedik tanéve itt a Gábor iskolában, de szeptemberben jubileumot ünnepelhetett: immár 40 éve van a pedagógiai pályán. Ez idő alatt szemmel láthatóan semmit nem veszített a gyerekek felé való türelméből, odafigyeléséből és szeretetéből. Osztályát a béke, a nyugalom, a tolerancia és a szeretet jellemzi a jóvoltából. Méltán lett ő a hónap tanára.

1. Miért pont a tanári szakmát választotta?

Azt hiszem, inkább ő választott engem. Közgazdaságiba jártam, angol nyelvű gyors-gépíró tagozatra. A 3. évben az Országos Tanulmányi Versenyen 2. helyezést értem el, így felvételi nélkül kerülhettem volna be a főiskolára. Az utolsó pillanatban döntöttem úgy, hogy népművelő szeretnék inkább lenni, ahová azonban a túljelentkezés miatt, arra az évre nem vettek fel. Így egy kőbányai iskolában kezdtem el dolgozni képesítés nélküli napközis nevelőként. 42 kisdíák járt a csoportomba. Az első pillanatban tudtam: megérkeztem. Ez az, ami nekem való. Tanító lettem. Sosem bántam meg. ♥

2. Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Villamoskalauz, táncdalénekes, színész, költő.

3. Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

Magyar, történelem, ének-zene, rajz.

4. Voltak-e iskolai csínytevései?

Természetesen. Igyekeztem élen járni a csínytevésekben is. Egyszer egy hógolyót tettem a tanári asztal fölötti lámpatestre, ami az óra első pár percében le is pottyant a nyitott naplóra. Pont az én nevemnél nyitotta ki a tanárnő, azzal a céllal, hogy feleltessen. Nem lett jó vége, s ne kérdezzétek,

miért tettem. Jeles voltam abból a tantárgyból...egészen addig.

5. Miért pont az alsósok tanítását választotta?

Véletlen volt, de sorsszerű. ♥

6. Mit szeret csinálni szabadidejében?

Olvasni, utazni, kertészkedni, családom és barátaim társaságában lenni.

7. Milyen zenét szeret hallgatni leginkább?

Szívesen hallgatom Cseh Tamás, Zorán, Koncz Zsuzsa, Presser Gábor, Cipő dalait, de egy nehéz nap végén inkább Chopin muzsikájára vágyom.

8. Melyik volt az eddigi legjobb könyv, amit olvasott?

Nehéz a választás. Már óvodás koromban meghitt kapcsolatba kerültem a betűkkel. Mindent elolvastam, ami a kezem közé került. Első megrázó élményem egy pöttyös könyv volt, Piri címmel, a legutolsó „lúdbőrhatású”, Marlo Morgan: Vidd hírért az igazaknak c. könyve. Ha mindenáron választanom kellene, Emile Ajar: Előttem az élet c. regényét mondanám.

9. Mi a kedvenc filmje?

Legyetek jók, ha tudtok; Szerelmünk lapjai; A hazafi

10. Hány iskolában tanított eddig?

Négy.

11. Mi volt az eddigi legszebb hely, ahol járt, hova szeretne még eljutni?

Bejárhattam a mesés Oregon állam legszebb helyeit, kicsit kalandoztam Washington állam és Észak Kalifornia tájain. Kevés volt a hat hét, készülök még az USA-ba, s szeretnék Indiába is eljutni. ♥

12. Mi a kedvenc étele?

Körmös pacalpörkölt bogácsban – Teleki módra

13. Mi volt az eddigi legszebb tanítói emléke a 40 év alatt?

Névnapomra sok gyerektől kaptam virágot, vagy apró meglepet. Az elkövetkező napokban az én mindig szeleburdi, csacsogós Piroskám mogorva, szomorú lett. Nagyon szegények voltak. Már év eleje óta kértem fűzőt a tornacipőjébe, mert nem volt benne, így többször elesett torna órán. Egyik reggel egy új, fehér cipőfűzőt találtam az asztalomon egy kedves rajzba csomagolva. Nem írta alá senki, de tudtam, hogy csakis Piroskától kaphattam. Neki ez volt az egyetlen kincse, amit adhatott. ♥ Máig őrzöm a Kincses dobozomban, amit az évek múltával egyre nagyobb méretűre kellett cserélnem. ♥

13+1. Ha lehetne 3 kívánsága, mi lenne az?

Egészség, tolerancia, szeretni és szeretve lenni

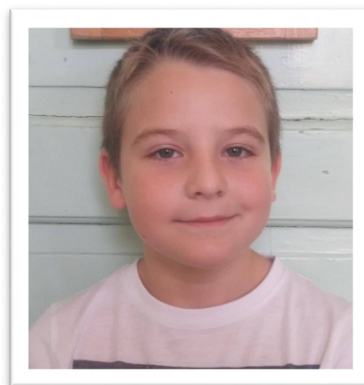
A hónap tanulói

szeptemberben

Kovács Panna 4.b

Azért kell tanulni, hogy okosodjunk, és felnőttként majd jó munkát találjunk. Szüleim csak kisebb dolgokkal motiválnak a tanulás iránt, jó eredményeimért kapok például egy fagyit. Kedvenc tantárgyaim a matematika, a környezet és a rajz. Délutánonként lovagolni, úszni és pom-pom sportot űzni járok. Szeptemberben főszerepet kaptam a tanévnyitó ünnepélyen, iskolai matematikai versenyeken is részt szoktam venni, illetve lovasversenyeken is. Szabadidőmben rajzolok vagy krimiket olvasok. Felnőtt koromban vagy állatorvos vagy kémiaival foglalkozó tudós szeretnék lenni. Azért jó ebbe az iskolába járni, mert itt jobbak a szabályok, mint a régi sulimban, és jól tanítanak a tanárok – komolyan, de humorral.

Erős Levente 4.b

Fontos az iskola, mert otthon nem tanulnánk, csak játszanánk, iskolában viszont sokat fejlődsz, kérdezhetsz, érdekességeket tudhatsz meg. Ha jól tanulok, anya megdicsér, ha figyelmetlenebb vagyok, akkor morcos kicsit, de legtöbbször bíztat. Kedvenc tantárgyaim a matek, a környezet és a rajz. A tanulás mellett délutánonként programozói szakkörre járok, és vízilabdázom. Szeptemberben főszerepet kaptam a tanévnyitó ünnepélyen, iskolai úszó- és matematikai versenyeken is részt szoktam venni. Szabadidőmben az udvaron játszom, TV-zek, tabletezem vagy legózom kedvemtől függően. Még nem tudom, mi leszek felnőttként, korábban katona akartam lenni, de inkább már az állatok érdekelnek. Azért szeretek ide járni, mert itt jó barátokat szereztem, akik viccesek, és a tanárokat is szeretem, akik kedvesek.

ÉJSZAKA A SULIBAN

Gondolom elképzelhetetlennek tartanátok, hogy egy tanuló éjszaka is itt, a suliban töltse az idejét. Elárulok egy titkot, van ilyen gyerek, nem is egy, hanem egy osztálynyi.

Valamikor, a nyár elején, amikor már madarat lehet fogatni iskolással, pedagógussal együtt, a Gábor iskolában egy bátor, mindenre kész társaság, vagyis a 2.a osztály, halált megvető bátorságról tanúbizonyságot téve, eltöltött egy egész éjszakát az iskola falai között.

Amikor már minden csapat elment, a portaszolgálat is véget ért, mi magunkra zártuk az iskola kapuját, és kezdetét vette a különleges éjszaka. Vacsorára pizzát ettünk, jókat játszottunk az udvaron, festettünk a folyosón, és senki nem szólt ránk, hogy csendesebben. A tornateremben a szőnyegekből készítettünk magunknak fekhelyet, este az öltözőknél zuhanyoztunk. Az esti mese pedig egy kis lámpás mellett hangzott el, aztán összebújtunk, édesen aludtunk. Hortyogott az egész iskola, ahogy József Attila is megírta: „Alszik a széken a kabát, szunnyadozik a szakadás, máma már nem hasad tovább. Szundít a labda meg a síp, az erdő, a kirándulás, a jó cukor is aluszik...” Reggel pedig István bácsi ébresztett bennünket, csokival!

Szívesen idézzük fel ezt az éjszakát, különösen ezeken a borongós, őszi napokon, elvisszük magunkkal azokra az időkre, amikor majd a saját gyermekeink töltenek egy éjszakát az iskolában.

Sósné Pál Emőke

Látogatás a Fővárosi Közterület – fenntartó Nonprofit ZRT. Szemléletformáló és Újrahasználati Központjában avagy:

VAKTYÚK IS TALÁL SZEMET(ET)

2017.szeptember 29 -én a 2.a osztály kapirgált ezen a jeles szemétdombon.

A Központok célja, hogy a hulladékok korszerű begyűjtése, feldolgozása, és a már használt termékek újrahasználatának biztosítása mellett, lehetőséget nyújtsanak szemléletformáló előadások, foglalkozások, interaktív tanórák megtartására oktatótermi valamint szabadtéri körülmények között.

Bátran ajánlhatjuk minden Gáboros osztálynak. Miért?

1. Közel van.(XVIII ker., Méta u., Besence u.1.,194. busz)
2. Modern és logikus.
3. Interaktív
4. Piszok jó előadást élveztünk végig.
5. Itt nem szemétkedik veled senki!
6. Mazsolázhatsz a szemétdombon (bútor, játék, síléc,társas,pohár, tányér, sátor)
7. Megtudhatod, hogyan szabadulhatsz meg otthoni kacataidtól.
8. Büntetlenül szemetelhatsz, csakis a szabályok szerint!

A kis másodikos diákok jól vizsgáztak, talán nem véletlen, hogy a szeptemberi Aranyseprű díj az ő termüket díszíti.

Sósné Pál Emőke

Jefes hagyományok

Október hónapunk neve a latin October, „Nyolcadik” hónapnévből ered, mivel a régi római naptárban az évkezdő márciustól számítva ez volt az év nyolcadik hónapja. Az évnek ebben a szakaszában elődeink betakarították a termést, és megkezdték a szüretelést, amely nem szűkölködött vidámságban, mulatságokban. A 16. és 17. században igazi sátoros ünnepnek számított a szüret, melyre még a hadviselő vitézek is hazasiettek. A szüretkezdésnek vidékenként más-más volt a kezdő időpontja. Volt, ahol már Szent Mihály napján (szeptember 29.), máshol Teréz (október 15.), Orsolya (október 21.) vagy Simon-Júdás (október 28.) napján láttak neki a szőlő szüretelésének. Egykoron szüretkor kivonult a hegybe a falu apraja-nagyja. A szőlőben dolgozó segítő kezek borral való kínálása a gazda szent kötelességei közé tartozott. A bor mellé persze harapnivaló is dukált, reggelire szalonna, sonka, kolbász vagy más hasonló hideg eledel járt, ebédre pedig hagyományos szüreti étek, töltött káposzta, gulyás vagy juhhúsos kása került az asztalra.

A nők szedték a szőlőt, a férfiak puttonyoztak. A szedők (lányok, asszonyok) görbe késsel, kacorral (szőlőmetsző kés), vagy metszőollóval vágta le a fürt nyelét. Minden puttonyos kezében ott volt a frissen vágott vessző, amelyre minden puttony* szőlő után egy-egy rovást faragtak. A szedők mögött, kezében kis pálcával, a pallér csapkodta a leveleket – ügyelve arra, hogy ne legyen a tőke szedetlen -, továbbá irányította a munka menetét is. A puttonyból a szőlőt a terhesbe öntötték át, amely mellett ott álltak sorban a gyerekek, és három-négyágú karókkal, az úgynevezett csömöszölővel zúzták a szőlőt.

A fárasztó munka kora reggeltől késő estig folyt. Napnyugta után kezdődött a megérdemelt multság. A szokásos étel ilyenkor a birkapörkölt vagy marhagulyás volt, és persze a bor. A multságot tréfás versengésekkel is színesítették. Ilyen volt például a csőszjáték. A multság színhelyén az egyik termet szőlőskertté alakították át, azaz szőlőfürtöket lógattak fel mindenfelé. A férfiak egyik fele a szőlőcsősz, másik része a szőlőtolvajt alakította. Ha elkapták őket, bíróság alakult és mókás büntetéseket szabtak ki rájuk.

Bírságot kellett fizetnie. Ezt a pénzt aztán a szervezők (korábban a borkirály vagy bálkirály) a bál rendezési költségeire fordította. Sok helyen egyébként ez a szőlőlopás-

játék még az 1970- es években is a szüreti bál része volt. A szüreti mulatság általában reggelig is eltartott.

<http://www.korkep.sk/cikkek/kultura/2014/10/02/oktoberi-hagyomanyok-nepszokasok>
alapján összeszedette: Marika néni

*puttony:

Ti mondtátok...

„Az erdő növények és állatok barátsága...” (életközössége helyett)

Hová kerül a porzóról a virágpor? *„Mézbe...”*

„A paraszthadsereget tüzes harapófogókkal verte szét Dózsa ...”

Mi szükséges az égéshez? *„Gyufa és benzin...”*

„A nyári monszun egyik fő jellemzője, hogy sok ember belehal...”

